

Liz Trussově se podařilo během pár dní otrástit britskou ekonomikou a stát se hrdinkou milionů memů na sociálních sítích. Politický pád Liz Trussově akceleroval po oznámení plánu její vlády snížit daně bohatým o 45 miliard a tímto dogmatickým přístupem rozdmýchat ekonomiku, spousta britských ekonomů pochybovala, že tak masívní nekryté snížení daní ekonomiku rozpumpuje. Něco podobného mohlo oslnit v osmdesátých letech, pouze oslnit, ale výjimečně se tento koncept osvědčil v praxi, např. v Chile za Pinocheta nebo za Reaganova guvernerování v Kalifornii, když plán aplikoval na celé Státy, astronomicky je zadlužil a zbortil produkční rovnováhu. Ovšem schopný politik, i když aplikuje vadnou politiku, je schopen ji rychle korigovat a nalézt adekvátní cestu, ale Trussová je prototypem třídy současných evropských politiků, kteří se kromě neschopnosti ničím nevyznačují. Zaměnitelná s Macronem, Sanchezem, Leyenovou atd. Nekompetentnost spojená s politickou hloupostí charakterizuje velkou většinu dnešních evropských politiků, v okamžiku sebemenší

krize, nejsou tito lidé schopni nic řešit, a když vést, tak do katastrofy. Její očividnou neschopností se dá vysvětlit rychlost konce. V Británii, když to nedokáže politika, existují mimo politické kanály, kterými se stát zbaví neschopného a evidentně škodlivého lídra, v Čechách musíme čekat tři roky na nové volby.

Jak se dalo čekat, evropskounijní mainstream spojí odchod Trussové s Brexitem, např. v úvodníku Figara se dočteme, že báj o Brexitu se stala noční můrou. Británie má velké ekonomické problémy, ale ještě větší je mají Francouzi a vlastně celá Evropa, důvodem britských problémů není Brexit, ale spíš sankce na dodávky energie z Ruska. Konzervativní strana si zvolila do čela viditelně neschopnou, která po pár dnech vládnutí přišla s plánem úplně opačným, než s jakým Johnson v roce 2019 vyhrál volby, tedy pokud by tato strana byla korektní, jak si nárokuje, iniciovala by nové volby. Po oznámení jejího ekonomického plánu se konzervativní voliči houfně od strany odvraceli, konzervativci mají dnes v průzkumech o 20% menší voličskou podporu než labouristé. Politolog Erik Kaufmann říká, že problémem v konzervativní straně je bariéra mezi ekonomickými liberály, kteří mají většinu v parlamentní frakci a voliči, kteří jsou kulturně konzervativní. Trussová tomuto voliči nic nenabízela. Nigel Farage se domnívá, že konzervativní strana dospěla podobně jako republikáni ve Francii do závěrečné fáze své existence. „Nikdy nevěřili na Brexit, v této partaji jsou nejegoističtější lidé, které jsem v životě potkal, v politice nejsou z přesvědčení, ne proto, aby pro zemi něco udělali, ale pro svoji vlastní upocenou kariéru.“
Diagnóza jako šitá na tělo celé české vládnoucí koalici.

Plán Trussové na ekonomické oživení byl inspirován nejliberálnějším křídlem konzervativní strany, které se pořád ještě zaštiťuje Thatcherovou. Masívní snížení daní financované státním dluhem a brutální škrty ve státních výdajích, to kvůli zcela vágnímu příslibu ekonomického růstu v příštích letech. Navíc tento typ ekonomického růstu by vyžadoval zvednutí již tak vysoké imigrace do země. Britský konzervativismus je po dvanácti

letech vládnutí na konci cyklu, zdá se, že země se obrátila na delší dobu ke konzervativcům zády. Strana je v ideologické krizi, není schopna odkrýt adekvátní ideové schema, které by odpovídalo na problémy země, které prohloubila covidová a posléze energetická krize. Trussová reprezentovala část strany tvořenou anachronickými dědici Thatcherové, která sice nesouhlasila s Brexitem, ale chtěla z něho profitovat a prosadit svou ideologii, deregulovat ekonomiku a okleštit roli státu. Johnson reprezentoval úplně jiné ideje – tradiční solidární konzervativismus s regulační rolí státu, program, který se inspiroval u Benjamina Disraeliho, který cílil na spojení lidových vrstev a jisté části buržoazie. Lidové vrstvy dovedly Johnsona v roce 2019 k velkému volebnímu triumfu. Trussová znamenala ultraliberální obrat. Dnes labouristická strana v klíčových bodech převzala Johnsonův program, akceptuje Brexit a mluví o kontrolované imigraci a reindustrializaci země. Ve Figaru píše diplomat François-Joseph Schichan, že konzervativci se stali ideologicky línými, což je osud většiny tradičních pravicových stran v Evropě, včetně Francie. Návrat k nějaké podobě thatcherismu není pro dnešní dobu adekvátní ideologií.

| LIBOR ČÍHAL

■ ■ ■ ■ ■ (2 votes, average: **5,00** out of 5)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> Pravidla diskuze

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím [pravidla diskuze](#).

>> Jak poslat článek?

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena [zde](#).

